

Waar kijken we naar? Op het eerste gezicht lijkt dit een foto van Anton Corbijn. Op een verlaten spoorwegemplacement wordt een popgroep op de gevoelige plaat vastgelegd. De leadzanger draagt witte kleren; de overige leden van de band omringen hem. Het spoor dat diagonaal uit beeld loopt, lijkt ons te willen inprenten: hier komen wij aan, met onze muziek!!

Echter: dit is geen Anton Corbijn. In het kader van dit nummer van *Handelingen* bladerde ik door het fotoboek *I.N.R.I.* van Serge Bramly en Bettina Rheims (1997). De eerste is kunsthistoricus, de tweede fotografe. De foto is van haar hand.

I.N.R.I. is een beeldboek over het leven van Jezus. Vol filmische foto's. Erotiek, huid, en naaktheid trekken aan je oog voorbij. Niet zo verwonderlijk, omdat Rheims ook voor de modebladen *Elle* en *Paris Match* gewerkt heeft. Twee jaar lang is er aan dit beeldboek gewerkt met meer dan 250 figuranten. Levensgroot werden deze foto's geëxposeerd, onder andere in het Bijbels Museum in Amsterdam. In het voorwoord spreken de auteurs hun intentie uit: '*Wie läßt sich Jesus heute darstellen, am Beginn des XXI. Jahrhunderts mit heutigen Mitteln, in der uns vertrauten Welt?*'

De vraag intrigeert mij. Hoe verhoudt fotografie als modern medium zich tot bijbelse verhalen? Kan een foto mij zo raken dat ik mijn beeld van Jezus moet bijstellen? Kan een beeld nieuw licht werpen op een tekst?

In Marcus lees ik: 'Hij riep de twaalf bij zich en zond hen twee aan twee uit, en gaf hun macht over onreine geesten.' Ik kijk nogmaals naar de foto. Het spoorwegemplacement wordt plaats van uitzending. De rails die uit het beeld loopt, wordt een wijkende horizon. Opvallend is het contrast tussen wit en zwart. Zowel in de kleding als in het zwerfvuil. Ik lees het nogmaals: 'Hij gaf ze de macht over onreine geesten ...'

afbeelding: Serge Bramly en Bettine Rheims, *I.N.R.I.*, 'Jesus und die Apostel', 1998